

PRIM MINISTRU

544
16042019

romania2019.eu
Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
166/24.4.2019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul deputat PMP Petru Movilă împreună cu un grup de parlamentari PMP, PSD și PNL (Bp. 702/2018).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 103 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu două noi alineate prin care se propune ca termenul pentru predarea permisului de conducere, în caz de suspendare, „să curgă de la data epuizării tuturor căilor de atac, dată de la care curge și obligația Serviciilor Rutiere Județene, din raza teritorială a domiciliului titularului dreptului de conducere, de a le comunica conducătorilor auto, ca în termen de 10 zile să predea permisul, cu mențiunea duratei de suspendare, constatată inițial prin procesul verbal de contravenție, neschimbat prin sentința civilă, pronunțată de către ultima instanță de judecată.”

II. Observații

1. Precizăm că textul inițiativei legislative nu respectă prevederile art. 47, și nici pe cele ale Capitolului VI din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul că nu se referă la toate datele de identificare ale actului normativ supus intervenției legislative, inclusiv la cele privind republicarea în Monitorul Oficial al României și nu respectă formulele prevăzute de art. 60.

Semnalăm, cu această ocazie, identificarea greșită atât în titlu, cât și în articolul unic a categoriei actului normativ vizat de evenimentul legislativ al completării, fiind vorba de fapt de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, iar nu de *Ordonanța Guvernului nr. 195/2002*.

De asemenea, precizăm că, în prezent, art. 103 cuprinde deja 8 alineate, astfel încât completarea acestuia ar putea viza, eventual, introducerea a două noi alineate, după alin. (8), numerotate ca alin. (9) și alin. (10).

2. Potrivit demersului legislativ astfel cum a fost formulat, observăm că inițiatorii doresc completarea art. 103 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, cu un nou alineat, alin. (8), care să conțină dispoziții ce vizează suspendarea exercitării dreptului de a conduce un autovehicul aplicată titularului permisului de conducere ca sancțiune contravențională complementară.

În cazul în care intervine una dintre situațiile prevăzute la art. 103 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, conducătorul auto este înștiințat despre acest fapt, având obligația de a se prezenta pentru predarea permisului de conducere.

Or, această înștiințare nu are natura juridică a unui proces-verbal de contravenție, ci este un act prin care se aduce la cunoștința conducătorului auto faptul că pe numele acestuia a fost emis un act administrativ, de către șeful serviciului rutier competent, prin care s-a dispus suspendarea dreptului de a conduce, ca măsură administrativă.

Așadar, se poate constata că, prin inițiativa legislativă, se realizează o neconcordanță între prevederile ce se doresc completate și propunerea formulată.

Astfel, textul alin. (8) din proiect se referă la „situațiile în care titularul dreptului de a conduce contestă procesul verbal de contravenție”, iar nu actul prin care se dispune suspendarea în condițiile art. 103 alin. (2), chiar dacă în mod greșit propunerile de reglementare au fost introduse de inițiator în cuprinsul art. 103.

3. Din analiza legislației incidente domeniului circulației pe drumurile publice¹, reiese faptul că măsura suspendării exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat, autovehicule și tractoare agricole sau forestiere, pe drumurile publice, este reglementată prin două modalități distincte, fiecare dintre acestea prezentând o natură juridică distinctă, respectiv sancțiunea contravențională complementară și măsura administrativă.

Precizăm că sancțiunea contravențională complementară este reglementată de art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* și se aplică de către agentul constator prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului, având ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege.

Or, dispozițiile art. 103 din actul normativ anterior menționat fac referire la aplicarea măsurii suspendării exercitării dreptului de a conduce ca sancțiune administrativă, care se dispune de către șeful serviciului poliției rutiere din județul care are în evidență conducătorul de autovehicul² pentru situațiile prevăzute la art. 103 alin. (1) lit. a) și b), respectiv de către șeful poliției pe raza căreia a fost săvârșită fapta, pentru situația prevăzută la lit. c) a aceluiași articol³, act care poate fi atacat conform procedurii instituite de *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*.

¹ respectiv a *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare*

² Art. 209 alin. (1) din *Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006*

³ art. 103 alin. (1¹) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

Cu privire la modalitatea de contestare a unui proces-verbal de contravenție prin care a fost aplicată și sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce un autovehicul pe drumurile publice de către agentul constatator, precizăm că prevederile Capitolului VIII din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* care reglementează căile de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției sunt suficiente și acoperitoare.

4. Referitor la obligația propusă a fi instituită prin alin. (9) din inițiativa legislativă, observăm că aceasta intră în contradicție cu art. 433 din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă* care prevede că hotărârea judecătorească are putere executorie, în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, menționăm că, potrivit art. 120 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, procesul-verbal neatacat în termen de 15 zile de la data comunicării acestuia, precum și, după caz, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate.

Prin urmare, se poate observa că hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a soluționat plângerea contravențională formulată împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, este executorie, nemaifiind necesară vreo altă formalitate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Călin Constantin Anton POPESCU-TĂRÎCEANU
Președintele Senatului